

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 38.154/2014/6.szám

A Kúria a Dr. Thurmann Mária ügyvéd (**cím**) által képviselt **Felperes** (**cím**) felperesnek a Dr. László Jenő Ügyvédi Iroda (**cím**, ügyintéző: Dr. László Jenő ügyvéd) által képviselt Maglód Város Önkormányzata (2234 Maglód, Fő utca 12.) alperes ellen önkormányzati hatósági ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. július 1. napján kelt 3.K.28.433/2013/16. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 17. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.28.433/2013/16. számú ítéletét - eltérő indokolás mellett - hatályában fenntartja.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felperes 2012. április 18. napján kártérítési igényt jelentett be az alperesi Önkormányzatnál, amelyben előadta, hogy annak illetékességi területén (...) 2012. február 17. napján a jeges úton elesett, csigolyatörést szenvedett, kórházi kezelésre szorult, amely miatt jelentős kiadásai keletkeztek. Maglód Város Önkormányzat Polgármestere (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2012. május 17. napján kelt 2621/2012. számú határozatával 100.000 forint kártérítési előleg kifizetését engedélyezte felperes részére azzal, hogy a végleges kárösszeg kifizetésére a balesettel kapcsolatos összes költség ismerete után kerül sor. A fenti határozat - fellebbezés hiányában - jogerős lett.

Maglód Város Önkormányzat Képviselő Testülete (a továbbiakban: alperes) felügyeleti intézkedésként 2013. szeptember 19. napján kelt 113/2013.(IX.19.) számú határozatával a 2621/2012. számú határozatot megváltoztatta, a rendelkező részben „a kártérítés előleg” szövegrész helyébe „átmeneti segély” szövegrészt iktatott be, illetőleg a végleges kárösszeg kifizetését kilátásba helyező

eredeti rendelkezést törölte. A határozat indokolása szerint az eredeti, az elsőfokú hatóság által hozott önkormányzati határozat megváltoztatására a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 115.§-a alapján felügyeleti eljárás keretében került sor. A határozat indokolásában arra hivatkozott, hogy a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 14.-16/A.§-ai szerint az önkormányzati hatósági határozat kártérítésre vonatkozó megállapítást nem tartalmazhat, így annak mellőzésére kötelezően került sor. Ugyanakkor a kártérítésként megállapított és kiutalt 100.000 forint vonatkozásában a határozat rögzítette, hogy azt nem kártérítésként, hanem átmeneti segélyként kapta a felperes.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát hatályon kívül helyezte. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a polgármester a felperes kártérítési kérelmét bírálta el, részére kártérítési előleg kifizetését engedélyezte, döntéshozatalakor nem közigazgatási hatóságként járt el, így az elsőfokú határozat nem minősül közigazgatási határozatnak, annak felügyeleti intézkedéssel történő megváltoztatására a Ket. szerint nem lett volna lehetőség, tehát az erről rendelkező alperesi határozat jogszabálysértő. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a polgármester határozata azért sem tekinthető közigazgatási határozatnak, mert semmi nem utal arra, hogy a polgármester valójában átmeneti segély megállapításáról döntött volna. A határozat ugyanis nem utalt Maglód Város Önkormányzata Képviselő Testületének a szociális igazgatás, a pénzbeni és természetbeni ellátások és egyes szociális szolgáltatások helyi szabályairól szóló 11/2011.(V.13.) önkormányzati rendeletére (a továbbiakban: ÖR.), amely az átmeneti segély megállapításának szabályairól rendelkezik. Az ÖR. 18.§ (1) bekezdése szerint a polgármester a létfenntartást veszélyeztető rendkívüli helyzetbe került, valamint létfenntartási gondokkal küzdő személyek részére nyújthat átmeneti segélyt. Az átmeneti segély nyújtásának kidolgozott pénzügyi feltételei vannak, összefüggésben a kérelmező anyagi helyzetével, keresményével, illetőleg egyéb jövedelmével. Miután a felperes ilyen irányú kérvényt nem nyújtott be, továbbá vagyoni helyzetét nem támasztotta alá, ebből kifolyólag sem tekinthető az átmeneti segélyt kiutaló határozatnak az érintett polgármesteri határozat. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján megállapította, hogy az alperes helyesen észlelte, miszerint a polgármester jogszabálysértő döntést hozott, ugyanakkor nem volt jogosult arra, hogy a pénzösszeg kiutalásának jogcímét megváltoztassa. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes megsértette a Ket. 115.§ (1) bekezdését, 116.§-át, valamint az ÖR. rendelkezéseit.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a jogszabályoknak megfelelő új

határozat meghozatalát, illetőleg másodlagosan az első- és/vagy másodfokú közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését és az első-, vagy másodfokú hatóságok új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértően mellőzte az elsőfokú határozat felülvizsgálatát, holott annak jogszabálysértő mivoltát észlelte. Az alperes hivatkozott a Ket. 12.§-ára, melynek (2) bekezdés a) pontját úgy értelmezte, hogy az kizárólag attól teszi függővé a közigazgatási határozat kategóriába sorolást, ha magát a határozatot közigazgatási szerv hozza, és a határozatban jog vagy kötelesség kerül megállapításra. Az alperes kifejtette, hogy a jogorvoslati eljárásban a másodfokú hatóságnak, illetőleg a bíróságnak a közigazgatási határozat tartalmi felülvizsgálatát el kellett volna végeznie, ugyanis ellenkező esetben akár eljárásjogi, akár anyagi jogi értelemben nem történne meg a határozat felülvizsgálata, ezért jogszabálysértés történne. Az alperes rögzítette, hogy az elsőfokú határozat nem felel meg az ÖR. rendelkezéseinek, hiszen a polgármester nem vizsgálta a létfenntartás körülményeit. Ugyanakkor ezek a tények nem változtatnak azon, hogy a határozat szociális ügyben született, az ügyfél részére a kifizetés szociális segélyként történt, amely önkormányzati hatósági ügy a Ket. 12.§ (2) bekezdés a) pontja alapján, valamint az elsőfokú határozatot a polgármester, mint közigazgatási hatóság hozta, figyelemmel a Ket. 12.§ (3) bekezdés bc) pontjaira. Az alperes szerint ennek megfelelően a másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően a bíróságnak érdemben kellett volna vizsgálnia a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§ (1) bekezdése alapján. A bíróságnak állást kellett volna foglalnia arról, hogy az elsőfokú határozat semmisségi, vagy pedig más okból jogszabálysértő. Minderre tekintettel az alperes szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Ket. 109.§ (1) bekezdését, valamint a Pp. 339.§ (1) bekezdését is, az elsőfokú határozatra is kiterjedő döntést nem hozott, a másodfokú határozatot pedig nem érdemben bírálta el, ezért a jogerős ítélet jogszabálysértő.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el és a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme - az alábbiak szerint - nem alapos.

A Kúria egyetért az alperessel abban, hogy az elsőfokú bíróság alaptalanul mellőzte az elsőfokú határozat felülvizsgálatát, holott annak jogszabálysértő mivoltát észlelte. A Ket. 12.§ (2) bekezdés a) pontja helyesen úgy értelmezhető, hogy amennyiben a határozatot

közigazgatási szerv hozza, és a határozatban jog vagy köteleesség kerül megállapításra akkor - függetlenül annak jogszerűségétől - közigazgatási határozatnak minősül, figyelemmel a 12.§ (3) bekezdés b) és c) pontjaira is. A közigazgatási per tárgya éppen az lehet, hogy a bíróság megállapítsa, a felülvizsgálni kért határozat (perbeli esetben a polgármester határozata) nem közigazgatási jogviszonyt takar, illetőleg hatáskör és illetékesség hiányában született. Az alperes megalapozottan állította, hogy a bíróságnak a közigazgatási határozatok tartalmi felülvizsgálatát el kellett volna végeznie, érdemben kellett volna vizsgálnia a Pp. 339.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően.

A fentiek ellenére az elsőfokú bíróság helyesen döntött az alperesi határozat hatályon kívül helyezése mellett, tekintettel arra, hogy az alperes az ÖR. előírásait - az elsőfokú ítéletben részletezettek szerint - megsértve változtatta meg az eredeti elsőfokú határozatot, figyelemmel arra, hogy az átmeneti segély megállapításának jogszabályi feltételei a felperesi kérelem tükrében teljes mértékben hiányoztak, s ezt az sem pótolhatja, hogy az önkormányzati pénzügyi kimutatás a kifizetés jogcímét miként jelöli. A Kúria azonban nem ért egyet azzal a megközelítéssel, hogy a bíróság a polgármesteri határozatról nem hozhatott döntést. Az elsőfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha amellet, hogy a felügyeleti eljárásban hozott határozatot hatályon kívül helyezi a felügyeleti szervet új eljárásra is kötelezi, tekintettel arra, hogy az elsőfokú határozat segélyező határozattá változtatására nem volt mód, ezzel szemben az alperesnek állást kellett volna foglalnia arról, hogy elsőfokú határozat semmisségi, vagy pedig más okból jogszabálysértő-e vagy sem.

A Kúria a fentiek ellenére mellőzte a jogerős ítéletnek az új eljárásra kötelezéssel való kiegészítését, tekintettel arra, hogy az eredeti határozat több mint három évvel ezelőtt, 2012. május 17-én kelt, így azt a Ket. 121.§ (4) bekezdésében foglaltakra tekintettel annak semmisége esetén sem lehetne megsemmisíteni.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet - az indokolás megváltoztatása mellett - a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az ügyben tárgyalás tartására nem került sor, a felperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő, így- pernyertessége ellenére - felszámítható perköltsége nem keletkezett, ezért erről rendelkezni nem kellett.

Az alperes személyes költségmentessége okán a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. szeptember 30.

***Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó
bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró***